



JUBILEUSZ MIŁOSIERDZIA MIŁOSIERNI JAK OJCIEC

PAPIESKA RADA DS. KRZEWIENIA NOWEJ EWANGELIZACJI



Audiencja Generalna Katecheza ojca #wietego Franciszka: Znak jubileuszu 2015-12-16 Vatican.va



KATECHEZA OJCA #WI#TEGO FRANCISZKA

AUDIENCJA GENERALNA

16 grudnia 2015 r.

[Multimedia]

Znak jubileuszu

Drodzy Bracia i Siostry, dzie# dobry!

W ubieg## niedziel# zosta#y otworzone Drzwi #wi#te w katedrze Rzymu, bazylice #w. Jana na Lateranie, i zosta# otworzona Brama Mi#osierdzia w katedrze ka#dej diecezji #wiata, równie# w sanktuariach i ko#cio#ach wskazanych przez biskupów. Jubileusz jest na ca#ym #wiecie, nie tylko w Rzymie. Pragn##em, aby ten znak Drzwi #wi#tych by# obecny w ka#dym Ko#ciele partykularnym, aby Jubileusz Mi#osierdzia móg# sta# si# do#wiadzczeniem, w którym ma udzia# ka#da osoba. Tym samym Rok #wi#ty rozpocz## si# w ca#ym Ko#ciele i odbywa si# w ka#dej diecezji tak jak w Rzymie. Równie# pierwsze Drzwi #wi#te zosta#y otwarte w samym sercu Afryki. Rzym natomiast jest widzialnym znakiem powszechnej komunii. Oby ta ko#cielna komunია mog#a stawa# si# coraz g##bsza, aby Ko#ció# by# w #wiecie #ywym znakiem mi#o#ci i mi#osierdzia Ojca.

Również data 8 grudnia służyła podkreśleniu tej potrzeby, szczególnie po pięćdziesięciu latach początek Jubileuszu z zakończeniem Ekumenicznego Soboru Watykańskiego II. Sobór bowiem kontemplował i przedstawił Kościół w świetle tajemnicy komunii. Rozrzucony po całym świecie i złożony z licznych Kościołów partykularnych, jest jednakże zawsze i tylko jednym Kościołem Jezusa Chrystusa, tego, którego On pragnie i za który złożymy samego siebie w ofierze. Kościołem «jednym», który żyje komunią Boga.

Ta tajemnica komunii, czyniła Kościół znakiem miłości Ojca, rośnie i dojrzewa w naszym sercu, kiedy miłość, którą rozpoznajemy w krzyżu Chrystusa i w której się zanurzamy, sprawia, że kochamy tak, jak sami zostaliśmy umiłowani przez Niego. Jest to miłość bezgraniczna, której obliczem jest przebaczenie i miłosierdzie.

Miłosierdzie i przebaczenie nie powinny jednakże pozostać piśknymi słowami, lecz urzeczywistniać się w życiu codziennym. *Miłowanie i przebaczenie są konkretnymi i widzialnymi znakami, że wiara przemienia nasze serca* i pozwalają nam wyrażać w sobie życie samego Boga. Miłowanie i przebaczenie tak, jak Bóg miłuje i przebacza. To program życia, w którym nie może być przerw lub wyjątków, lecz który popycha nas, byśmy nieustrudzenie szli coraz dalej, pewni, że wspiera nas ojcowska obecność Boga. Ten wielki znak życia chrześcijańskiego przeobraża się następnie w wiele innych znaków cechujących Jubileusz. Myślimy o osobach, które przejdą przez jedne z Drzwi Wiitych, które w tym Roku są prawdziwymi Bramami Miłosierdzia. Drzwi wskazują samego Chrystusa, który powiedział: «Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony — wejdzie i wyjdzie, i znajdzie pastwisko» (J 10, 9). *Przechodzenie przez Drzwi Wiite jest znakiem naszej ufności do Pana Jezusa*, który nie przyszedł, by potępić, lecz by zbawić (J 12, 47). Uważajcie, by nie znalazł się ktoś szybki lub zbyt sprytny, który by wam powiedział, że trzeba zapłacić: nie! Za zbawienie się nie płaci. Zbawienia się nie kupuje. Bramą jest Jezus, a Jezus jest za darmo! On sam mówi o tych, którzy wpuszczają nie tak jak trzeba, i mówi po prostu, że to zrodzi i rozbójnicy. I jeszcze raz, uważajcie: zbawienie jest za darmo. Przejdźcie przez Drzwi Wiite jest znakiem prawdziwego nawrócenia naszego serca. Kiedy przechodzimy przez te Drzwi, dobrze jest pamiętać, że muszą być otwarte na oścież również drzwi mojego serca. Stoję przed Drzwiami Wiitymi i proszę: «Panie, pomóż mi otworzyć drzwi mojego serca!». Nie przyniosłoby wielkiego skutku Rok Wiity, gdyby drzwi naszego serca nie pozwoliły wejść Chrystusowi, który nas pobudza, byśmy szli do innych, niech Jego i Jego miłość. A zatem tak jak Drzwi Wiite pozostają otwarte, bo są znakiem, że sam Bóg nas przyjmuje, podobnie niech nasze drzwi, drzwi serca, będą zawsze otwarte, by nie wykluczały nikogo. Nawet tego lub tej, którzy mnie irytują: nikogo.

Ważnym znakiem Jubileuszu jest także spowiedź. Przystąpienie do sakramentu, w którym jednamy się z Bogiem, jest równoznaczne z bezpośrednim doświadczeniem Jego miłosierdzia. Jest to odnalezienie Ojca, który przebacza: Bóg przebacza wszystko. Bóg rozumie nas również w naszych ograniczeniach, rozumie nas w naszych sprzecznościach. Nie tylko, On poprzez swoją miłość mówi nam, że właśnie wtedy, kiedy uznajemy nasze grzechy, jest jeszcze bliżej nas i zachęca, byśmy patrzyli przed siebie. Mówi wiście: że kiedy uznajemy nasze grzechy i prosimy o przebaczenie, w niebie jest wszystko. Jezus mówi: to jest Jego miłosierdzie; nie zniechęcajmy się. Idźmy dalej w tym kierunku!

Wiele razy słyszałem: «Ojcie, nie potrafisz przebaczyć sąsiadowi, koledze z pracy, sąsiadce, teściowej, szwagierce». Wszyscy to słyszeliśmy: «Nie potrafisz przebaczyć». Lecz jak można prosić Boga, by przebaczył nam, jeżeli potem sami nie jesteśmy zdolni do przebaczenia? Przebaczenie jest wielką rzeczą, lecz nie jest łatwo przebaczyć, bo nasze serce jest ubogie i tylko o własnych siłach sobie z tym nie radzi. Lecz jeżeli się otworzymy na przyjęcie Boga miłosierdzia dla nas, sami potem stajemy się zdolni do przebaczenia. Wielokrotnie słyszałem: «Ale ja na tę osobę nie mogę patrzeć: nienawidzę jej. Lecz pewnego dnia zbliżyłem się do Pana i poprosiłem Go

o przebaczenie moich grzechów, i przebaczy#em równie# tej osobie». S# to rzeczy codzienne. I ta mo#liwo## jest w zasi#gu r#ki.

Dlatego odwagi! Prze#ywajmy Jubileusz rozpoczynaj#c od tych znaków, które wymagaj# wielkiej mocy mi#o#ci. Pan b#dzie nam towarzyszy#, by nas prowadzi# do do#wiadczenia innych znaków, wa#nych dla naszego #ycia. Odwagi i naprzód!

Do Polaków:

Witam serdecznie pielgrzymów polskich. Bracia i siostry, ile razy s#ysza#em, jak do mnie mówiono: «Ojcie, nie potrafi# wybaczy#». Tak, czasem przebaczenie nie jest #atwe. Dlatego w dniach Jubileuszu Mi#osierdzia, przechodz#c przez Drzwi #wi#te, prosz#c Boga w sakramencie pojednania o mi#osierdzie i odpuszczenie nam grzechów, pro#my Go tak#e o #ask# przebaczenia innym i umiej#tno## pojednania z bra#mi. Z serca wam b#ogos#awi#.